

λος ἐπὶ τοῦ τελευταίου τούτου ἐξαπλοῦται ὁ *πλακιδῆς ἀσβεστόλιθος* τοῦ *Ερμαρῆθου*. Καὶ εἶνε μὲν ἀληθές, ὅτι οἱ *ροιδισταὶ* εἶνε γνώρισμα τῆς κρητιδικῆς περιόδου, καὶ οἱ *ροιμουλίται* τῆς ἠωκαίνου, *ροιδισταὶ ἔμωσ* καὶ *ροιμουλίται* ὁμοῦ ἀπαντῶντες κατεδείχθη, ὅτι εἶνε γνώρισμα τῆς ἠωκαίνου διαπλάσεως, ἥτις ὡς γνωστὸν εἶνε ἡ ἀρχαιοτέρα ὑποδιαίρεσις τῆς τριτογενεῦς περιόδου. Ἐπειδὴ δὲ καὶ ἐπὶ τῶν πετρωμάτων τῆς Ἀκαρνανίας τὰ αὐτὰ ἀπολιθώματα ἀπαντῶσιν, ἔπεται ὅτι καὶ ταῦτα ὡς καὶ τὰ τῆς Αἰτωλίας δὲν εἶνε κρητιδικά, ἀλλὰ ἠωκαϊνικά. Ἰδίως οἱ περὶ τὸ Μεσολόγγιον λόφοι ἀποτελοῦνται ἐξ ἀσβεστολίθου, ὅστις πύλαχου ἐγκλείει νοιμουλίτας, ὧν μεγάλην ποσότητα δύναται τις νὰ συλλέξῃ καὶ ἐπ' αὐτῶν τῶν ὁδῶν τῆς πόλεως, ἐκεῖ ἔνθα νέαι ἐγείρονται οἰκοδομαί, διότι οἱ λίθοι τούτων μεταφέρονται ἐκ λατομείων κειμένων ἐπὶ βράχων ἠωκαϊνικῶν. Ὅθεν κατὰ τὰς ἐρεῦνας τοῦ κυρίου Φιλιπῶνος κρητιδικῆς περιόδου εἶνε τὸ *χέρωμα τῆς Ανατολικῆς Στερεῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Εἰβοίας*, ἐξαγορευμένων τῶν ἀζωϊκῶν ἐν δὲ τῇ δυτικῇ Στερεῇ Ἑλλάδι μόνον τὰ βαθύτερα στρώματα τοῦ ἀσβεστολίθου τοῦ *Γαβρόβου* εἶνε κρητιδικά καὶ ἐν Πελοποννήσῳ τὰ βαθύτερα τοῦ *Μελαρις ἀσβεστολίθου τῆς Τριπέλειος*, λίαν δὲ πιθανόν καὶ οἱ ἀσβεστόλιθοι τῆς Ἀργολικῆς Χερσονήσου. (ἔπεται)

ΕΜΒΟΛΙΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΔΑΜΑΣΚΗΝΗΣ

Τὸ φυτὸν τούτο ἐμβολιάζεται ἐπὶ προύμνης τῆς οἰκιακῆς (δαμασκηνῆς) καὶ ἐπὶ ἄλλων παραπλησίων εἰδῶν προύμνης ὡς ἐπὶ τῆς κορομηλέας κλ. Ἡ τροφὸς πρέπει νὰ εἶνε φυτῶριον συνήθως διετὲς προσερχόμενον ἐκ σπορᾶς πυρήνων ἢ ἐκ παραφυάδων ἐρρίζων. Αἱ τοιαῦτα παραφυάδες προκύπτουσιν ἐκ τῆς βάσεως τοῦ κορμοῦ προύμνης τινός ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀναφερομένων, τεμνομένης πλησίον τοῦ ἐδάφους καὶ καλυπτομένης ἔπειτα εἰς τὸ μέρος τῆς τομῆς διὰ στρώματος ἐκ χώματος ἑλαφροῦ καὶ ὀλίγον ὑγροῦ. Αἱ παραφυάδες τότε ἐν ᾧ ἀναπτύσσονται ἐπειδὴ διέρχονται διὰ χώματος ἀποκτῶσιν εἰς τὴν βᾶσιν αὐτῶν ρίζας. Τὰς παραφυάδας ταύτας ἀποσπᾷ τις ὅταν ἔχωσιν ὕψος ἐνός περίπου μέτρου καὶ μεταφυτεύει. Ἐν δὲ ἔτος τοῦλάχιστον μετὰ τὴν μεταφύτευσιν ἐμβολιάζει τις διὰ τῶν ἀκολούθων τρόπων κυρίως:

Δι' ἐνοσθαλμιοῦ κοιτοῦ (ἴδε περιγραφὴν καὶ σχῆμα 3) κατὰ Μάρτιον ἢ Ἰούλιον καὶ Αὐγούστον, *διὰ σιγαρίτου* (ἴδε σχῆμα 2) κατ' Ἀπρίλιον περίπου, *δι' ἀγγλικῶν ἐγκεντρισμοῦ καλαπάρτου* (ἴδε σχῆμα 15) κατὰ Μάρτιον, καὶ διὰ σχισμῆς κατὰ Μάρτιον καὶ Σεπτέμβριον. Οἱ τρόποι οὗτοι περιεγράφησαν ἀρκούντως ἐν τοῖς προηγουμένοις.

ΕΜΒΟΛΙΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΑΠΙΔΕΑΣ

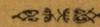
Ἡ ἀπίδεα ἐμβολιάζεται εἰς καλὰς μὲν καὶ βαθεῖας γείας ἐπὶ ἀγριαπίδεας οἰασδήποτε καὶ ἐπὶ κοινοῦς ἀπίδεας, εἰς δὲ τὰς γείας τὰς πολὺ ὀλίγον βα-

θεῖας ἐπὶ κυδωνέας καὶ εἰς γείας ἀοργιλώδεις ἐπὶ κραταίγου τοῦ μονοσπέρμου. Καὶ αἱ μὲν εἰς τροφὸν χρησιμεύουσαι ἀπίδεαι, ἀγριαπίδεας ὡς καὶ ὁ κραταιγος προέρχονται ἐκ σπορᾶς καὶ ἐμβολιάζονται κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ἡλικίας αὐτῶν ἢ δὲ κυδωνέα προέρχεται κυρίως ἐκ μουσχευμάτων (ἐκ κλάδων ἀποσπωμένων τοῦ μητρικοῦ φυτοῦ καὶ φυτευομένων) ἢ ἐκ παραφυάδων ἐρρίζων μεταφυτευομένων. Ὁ ἐμβολιασμός ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ἐκτελεῖται ἐν τοῦλάχιστον ἔτος μετὰ τὴν φύτευσιν.

Ἡ ἀπίδεα εἶνε ἐπιδεκτικὴ ὅλων σχεδὸν τῶν εἰδῶν τοῦ ἐγκεντρισμοῦ καὶ ἐνοσθαλμιοῦ. Δύναται δὲ τις νὰ συστήσῃ τοὺς ἐξῆς τρόπους ὡς ἀπλουστέρους καὶ ἀσφαλεστέρους: Τὸν *ἐνοσθαλμιοῦ* (ἴδε σχῆμα 3) κατὰ Ἰούλιον καὶ Αὐγούστον, τὸν *κοιτὸν σιγαρίτην* μεθ' ἐνός ἢ πλειοτέρων κέντρων ἀναλόγως τῆς παχύτητος τῆς τροφοῦ (ἴδε σχῆμα 2) κατ' Ἀπρίλιον περίπου καὶ τὸν διὰ σχισμῆς κατὰ Μάρτιον καὶ Σεπτέμβριον (ἴδε σχῆμα 1). Τὴν περιγραφὴν τῶν μεθόδων τούτων εὐρίσκει τις ἐν τοῖς προηγουμένοις.

Τὸ κέντρον, εἴτε ὀσθαλμῖος εἶνε οὗτος εἴτε κλάδος, τίθεται ἐπὶ μὲν τῆς κυδωνέας καὶ τοῦ κραταίγου πλησίον τοῦ ἐδάφους, ἐπὶ δὲ ἀπίδεας καὶ ἀγριαπίδεας πλησίον μὲν τῆς βάσεως ἂν ἡ τροφὸς ἔχει κορμὸν οὐχὶ εὐθυτενῆ ὀπωσδήποτε πρὸς τὴν κορυφὴν δὲ τοῦ κορμοῦ ὅταν οὗτος δὲν παρουσιάζει τὴν ἐν λόγῳ ἀνωμαλίαν.

Δύναται τις ἀκόμη νὰ ἐμβολιάσῃ τὴν ἀπίδεαν καὶ ἐπὶ σορβίας, ὅπου αὕτη εὐδοκιμεῖ.

ΕΜΒΟΛΙΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΜΗΛΕΑΣ

Ἡ μηλέα ἐμβολιάζεται ἐπὶ *κοιτῆς μηλέας* ὀξύχυμου πρὸ πάντων ὅταν πρόκειται ὡς *πρῶ* ἤμιν νὰ καλλιεργήσῃ τις ταύτην εἰς μέγα σχῆμα. Ἐν τῇ Δυτικῇ Εὐρώπῃ καὶ ἰδίως ἐν Γαλλίᾳ συγγότατα βλέπει τις μηλέας εἰς μικρὸν σχῆμα ἐχούσας δηλ. ὕψος δύο μέτρων περίπου τότε μεταχειρίζονται ὡς τροφὸν δύο ἄλλα εἶδη μηλεῶν μικροσώμων γνωστῶν ὑπὸ τὰ ὀνόματα *Malus mitis* καὶ *Malus paradi-siaca*. Τὰς ἐκ κοιτῆς μηλέας τροφούς ἀποκτᾷ τις κυρίως διὰ σπορᾶς καὶ ἐμβολιάζει κατὰ τὰ πρῶτα ἔτη τῆς ἡλικίας αὐτῶν, τὰς δὲ δύο ἄλλας μηλέας τὰς μικροσώμων δύναται τις νὰ πολλαπλασιάσῃ καὶ διὰ παραφυάδων ἐρρίζων ἐπιτυγχανομένων ὡς προηγουμένως εἶπομεν, λόγῳ γινομένου περὶ τῆς δαμασκηνῆς.

Αἱ τοῦ ἐμβολιασμοῦ τῆς μηλέας μέθοδοι εἶνε αὐταὶ τὰς ὑποίας ὑπεδείξαμεν διὰ τὴν ἀπίδεαν. Καὶ ἡ μηλέα εἶνε ὡς ἡ ἀπίδεα, ἐπιδεκτικὴ ὅλων σχεδὸν τῶν μεθόδων τοῦ ἐμβολιασμοῦ. Αἱ δὲ μάλλον ἐν χρήσει εἶνε ὁ *κοιτῆς ἐνοσθαλμιοῦ* καὶ ὁ *διὰ σχισμῆς* (ἴδε τὰ περὶ ἐμβολιασμοῦ τῆς ἀπίδεας).

ΣΥΡΙΑΩΝ ΧΑΣΙΩΤΗΣ